افق حوزه

• سال بیستم
• شماره ۷۱۱
• دوشنبه ۲۳ خرداد ۱۴۰۱
• ۱۲ صفحه • ۳۰۰۰ تومان

Ofogh-e Hawzah Weekly

• صاحب امتیاز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه
• مسئول مرکز رسانه و فضای مجازی حوزه‌های علمیه: محمدرضا برته
• سردبیر: رمضانعلی عزیزی
• با همکاری هیأت تحریریه
• تلفن: ۳۲۹۰۰۵۳۸ • نمابر: ۳۲۹۰۱۵۲۳ • صندوق پستی: ۳۷۱۸۵/۴۳۸۱
• نشانی: قم، بلوار جمهوری، کوچه ۲، پلاک ۱۵
• پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir
• پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir
• امور هنری: سید امیر سجادی
• کارشناس فنی چاپ: مصطفی اویسی • چاپ: صمیم ۴۴۵۳۳۷۲۵

در محضر نور

امام علی‌بن موسی‌الرضا علیه‌السلام

اِجْعَلُوا لِأَنْفُسِكُمْ حَظّا مِنَ الدُّنْيا، بِإعْطائِها ما تَشْتَهى مِنَ الْحَلالِ وَ مالَمْ يَئِلِ الْمُرُوَّةَ وَ لاسَرَفَ فيهِ، وَ اسْتَعينوُا بِذلِكَ عَلى أُمُورِ الدّينِ.

برای خودتان بهره‌ای از دنیا قرار دهید، به اینکه خواسته‌های دل را از حلال به آن بدهید، تا حدی که مروت را از بین نبرد و اسراف در آن نباشد و بدین وسیله، بر کارهای دین، کمک بجویید.

فقه الرضا علیه‌السلام، ص ۳۳۷

سخن بزرگان

آیت‌الله‌العظمی بهجت قدس‌سره

حرم مطهر حضرت رضا علیه‌السلام نعمتی بزرگ است که در اختیار ایرانی هاست. عظمتش را خدا می داند، به اندازه ای ارزش دارد که امام جواد علیه‌السلام می فرماید: «زیارت امام رضا علیه‌السلام از زیارت امام حسین علیه‌السلام برتر است؛ لذا کرامات آن حضرت بیشتر از کرامات ضریح امام حسین علیه‌السلام است؛ بنابراین ایرانی‌ها باید نعمت حرم امام رضا علیه‌السلام که برایشان فراهم است مغتنم بشمارند.

در محضر بهجت، ج۱، ص۳۲۸

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی در اجلاس سالیانه اساتید سطوح عالی و خارج حوزه تأکید کردند

عقل باید در حوزه سخن اول را بگوید

سخنان آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی، در مراسم گرامیداشت مقام مرجعیت و یادبود رحلت ۳۵ تن از اساتید حوزه علمیه در ایام کرونا در اجلاس سالانه اساتید سطوح عالی و خارج حوزه علمیه قم در مسجد امام حسن عسکری علیه‌السلام

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی بنیاد بین‌المللی علوم وحیانی اسرا، ایشان در این مراسم ضمن تبریک ایام پربرکت دهه کرامت، اظهار کردند: ایام کرامت، تکرار خاطره نزول قرآن کریم است. واژه «کرامت» معادل فارسی ندارد. عربی این خصیصه را دارد که می‌تواند، ترجمان همه لغات باشد؛ ولی هیچ لغتی نمی‌تواند ترجمان عربی باشد. این بیان نورانی امام باقر علیه‌السلام است که درباره این فقره از آیه شریفه که می‌فرماید: «عربی مبین» فرمودند: «یبین الألسن و لا تبینه الألسن»: عربی این توان را دارد که هر زبان، از زبان‌های دنیا را ترجمه کند؛ ولی زبان‌های دیگر آن قدرت حقیقی را ندارند که به بارگاه ادب عربی مبین برسند.

معظم‌له ادامه دادند: «کریم» غیر از «کبیر» و «عظیم» است؛ در فارسی، یک واژه که بتواند «کرامت» را معنا کند، نیست و این، خصیصه قرآن مبین است که فرمود: مجرای قرآن، مجرای کرامت است؛ در سوره مبارکه «عبس» می‌خوانیم: ﴿بأيدى سفرة * كرام بررة﴾ مسیر کرامت را این کتاب کریم طی می‌کند. کتاب قرآن، کریم است و ایام کرامت هم شرح همین معناست.

ایشان افزودند: کریم کاری می‌کند که از دیگران ساخته نیست. خدا چند وصف را برای قرآن ذکر کرد که برخی از آنها اوصاف میانی هستند؛ برخی از آن اوصاف، اوصاف ممتاز هستند. چه در سوره مبارکه بقره و چه در بخش‌های دیگر از قرآن کریم، فرمود: این کتاب کریم، کریمانه، ﴿و يعلمهم الكتاب والحكمة﴾؛ معنای آن، تا حدودی روشن است.

این مفسر عالی‌قدر قرآن کریم در ادامه بیان کردند: اما بخش سوم و چهارم که به یک اصل برمی‌گردد، رهاورد تازه قرآن را که کرامت تازه است، ذکر می‌کند. غیر از ﴿و يعلمهم الكتاب﴾، (یک)، «والحكمة»، (دو)، به مردم فرمود: ما حرف‌های تازه داریم که زیر این آسمان، در هیچ جای عالم پیدا نمی‌شود، (سه)؛ هر کس، هر استعدادی هم داشته باشد، هیچ راهی ندارد؛ مگر آنکه در محضر قرآن زانو بزند؛ چه اینکه آیه شریفه می‌فرماید: «و يعلمكم ما لم‌تكونوا تعلمون»؛ این «کان منفی»، بار خاص خود را دارد؛ یعنی، چه به غرب بروید و چه به شرق، چه زمین بروید و یا به آسمان، حرفی که قرآن می‌زند، در جای دیگر نیست و شما آن نیستید که با تجربه و با تحقیق و با پژوهش آن را یاد بگیرید. این حرف‌ها از عالم غیب آمده است؛ مسیر کرامت را طی کرده و کریم‌پرور است؛ «و يعلمكم» نه (يعلمكم ما لاتكونوا تعلمون)؛ بلکه ﴿و يعلمكم ما لم‌تكونوا تعلمون﴾.

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی خاطرنشان کردند: در بخش چهارم هم وجود مبارک پیامبر علیه و علی آله آلاف التحیة و الثناست که خدای متعال درباره ایشان فرمود: تو نقطه کل هستی و دومی هم نداری؛ اما به‌گونه‌ای نیستی که بتوانی این حرف‌ها را در جای دیگر یاد بگیری. از این‌رو در قرآن کریم می‌خوانیم: « ما كنت تدرى» و در جای دیگر می‌فرماید: «و علمك ما لم‌تكن تعلم»؛ این «لم‌تکن» درباره پیغمبر علیه و علی آله آلاف التحیة و الثناء است؛ فرمود: توی پیغمبر هم، چه به مغرب بروی و به مشرق بروی، این حرف‌ها در هیچ جا پیدا نمی‌شود. از این‌رو می‌فرماید: «و علمك ما لم‌تكن تعلم»؛ این «کرامت» می‌شود.

این مفسر بزرگ قرآن کریم در ادامه بیان کردند: وظیفه حوزه این است که سر بلند کند و بگوید: این مطلب تازه که قرآن می‌گوید و در هیچ جای عالم نیست، چیست؟! این مطلب را باید دقت کنیم؛ وگرنه به آن، «کرامت» بار نمی‌یابد. این بزرگان ما و مراجع گذشته رحمهم‌الله که فضایلشان مطرح شد، این‌ها همه وارثان این معارف هستند. حوزه باید بداند این حرف تازه که قرآن ادعا می‌کند در هیچ کجای عالم این حرف پیدا نمی‌شود، چیست؟ اگر مسئله علم و فقه و اخلاق و حقوق باشد، ﴿يعلمهم الكتاب﴾ می‌گوید. اگر مسائل عادی باشد، ﴿والحكمه﴾ می‌گوید. اینکه در بخش سوم و چهارم فرمود: ﴿و يعلمكم ما لم‌تكونوا تعلمون﴾ و ﴿علمك ما لم‌تكن تعلم﴾ چیست؟! این چه علمی است که در قرآن هست و در مکتب‌های دیگر نیست؟!

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی در بخش دیگری از سخنان خود، خاطرنشان کردند: دشمنان بیگانه صف بسته‌اند که فکر توحید را از جامعه بردارند. روزی که آندلس مهد علم و فقیه‌پرور و حکیم‌پرور بود. مسجد قرطبه با آن ستون‌های فراوان را همین شهر داشت؛ با آمدن و ریخت و پاش جنگ‌های صلیبی، اسلام از دست و زبان مردم گرفته شد؛ مسجد را به کلیسا تبدیل کردند؛ طولی نکشید که کلیسا را به موزه تبدیل کردند؛ به این ترتیب نه از قرآن خبری مانده و نه از انجیل؛ نه از اسلام خبری ماند و نه از مسیحیت.

ایشان افزودند: حوزه باید بداند سرّ اینکه در جنگ‌های صلیبی، دین از زبان مردم گرفته شد، با گلوله بود؛ از دست مردم گرفته شد، با گلوله بود؛ نماز و روزه رخت بربست، با گلوله بود؛ اما با گلوله نمی‌شود، دین و فکر را از مردم گرفت؛ آن قلم فلاسفه مادی بود و هست که فکر را از جان مردم گرفت. اسلام را از عقل مردم گرفت و از یاد مردم برد.

این مرجع تقلید تصریح کردند: عقل باید در حوزه سخن اول را بگوید. می‌بینید که در بخش پایانی سوره مبارکه نساء، خدا می‌فرماید: من انبیاء و مرسلین را فرستادم. «رسلاً مبشرین و منذرین لئلا یکون للناس علی الله حجة بعد الرسل»؛ از این حرف، بلندتر سراغ ندارید. فرمود: من انبیاء را فرستادم تا من خدا هم زیر سؤال قرار نگیرم. مردم با عقل علیه من استدلال نکنند. بعد از قیامت به من نگویند «ما که نمی‌دانستیم بعد از قیامت چه خواهد شد؟ تو که می‌دانستی، چرا راهنما نفرستادی؟ ما که نمی‌دانستیم، چه حلال است و چه حرام؛ چه حق است و چه باطل؛ چه خیر است و چه شر؛ چه صدق است و چه کذب؛ چه حسن است و چه قبیح؛ تو که می‌دانستی، چرا پیغمبر نفرستادی؟»

معظم‌له در ادامه بیان کردند: عقل در فرهنگ همین کتاب کریم، آنقدر سلطنت دارد که خدا می‌گوید: اگر من پیغمبر نمی‌فرستادم، مردم علیه منِ خدا استدلال می‌کردند. عقل، یعنی عقل؛ اما عقل مثلثی می‌خواهد؛ (گفت آنچه یافت می‌نشود، آنم آرزوست)؛ عقل یک میزان می‌خواهد اولا، یک وزن می‌خواهد ثانیاً تا موزون را با این وزن در این میزان بسنجد و ثالثاً حکیمانه فتوا بدهد. رابعاً، وزن یعنی اصول اولیه عقلی «مما لا ریب فیه»؛ که این اصول اولیه «مما لا ریب فیه» را در کفه بگذاریم و مطالب علمی را با آن بسنجیم. اگر مطالب علمی را با اصول اولیه عقلی «مما لا ریب فیه» بسنجیم، این‌چنین کاری، کار عقلی است.

ایشان افزودند: این کار کریمانه امام هشتم علیه‌السلام است که فرمود: میزان، عقل است؛ بعد فرمود: انسان بدون دوست نمی‌تواند زندگی کند؛ در حدیث نورانی دیگر فرمود: «صديق كل امرئ، عقله» «صديق كل امرئ»، خبر مقدم است. «عقل»، مبتدای مؤخر است. تقدیم خبر بر مبتدا، برای افاده حصر است. انسان، یعنی انسان، یک دوست دارد و آن، عقل اوست. انسان بی‌عقل، بی‌دوست است.

حضرت آیت‌الله جوادی آملی در بخش دیگری از سخنان خود، خاطرنشان کردند: اگر نظام، اسلامی است، از حوزه برخاست. رهبر است، از حوزه برخاست. این حوزه امام صادق و امام باقر و امام زمان علیهم آلاف التحیة والثناء، سر تا پایش کرامت است؛ به هیچ چیزی آلوده نشود؛ خدمات به نظام بدهد؛ اما به جایی وابسته نباشد. آزاد آزاد در محضر قرآن و عترت و معارف الهی بار یابد. هر خدمتی که خواستند، حوزه بدون مضایقه در اختیار ملت مسلمان باشد و نظام را و جامعه را و امت را پدرانه حمایت کند.

ایشان با بیان اینکه اختلاف نظر وجود دارد؛ ولی نباید به مخالفت کشیده شود، افزودند: هیچ ممکن نیست که افراد همه یکسان فکر کنند؛ این امر ممکن نیست. اختلاف نظر و اختلاف فکر وجود دارد؛ اما ما یک اختلاف داریم؛ مانند: اختلاف لیل و نهار که فرمود: ما روز را خلیفه شب قرار دادیم؛ درست است که اختلاف لیل و نهار است؛ اما همین قرآن، آیه قرآن را تفسیر می‌کند؛ فرمود: اختلاف است، مخالفت نیست. معنای اختلاف هم آن است که اگر آن یکی رفت، این یکی کار او را انجام می‌دهد. فرمود: « و هو الذى جعل الليل والنهار خلفةً لمن أراد أن يذكر أو أراد شكوراً»؛ یعنی اگر گفتیم: «و اختلاف الليل والنهار» لیل، خلیفه نهار و نهار خلیفه لیل است. اگر عبادت‌ها و خدمات در شب انجام نشد، در روز انجام می‌گیرد و بالعکس. این اختلاف به خلیفه برمی‌گردد؛ نه به مخالفت. پس اگر اختلافی بین لیل و نهار است، یعنی دیگری کار او را انجام می‌دهد؛ اما مبادا خدای ناکرده اختلاف با مخالفت خلط بشود.

معظم‌له در ادامه بیان کردند: در کلامی نورانی از پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌خوانیم: «اياكم والبغضاء فانها الحالقة و ليست حالقة‌الشعر، بل هى حالقة‌الدين»؛ تنها جایی که امید اسلام است، حوزه است. تنها چیزی که از او امید است، قرآن و اهل‌بیت علیهم‌السلام است. این، آنقدر وزین و سنگین است که همه ما موظف هستیم، در جوار رحمت اینها خدمت‌گزار آنها باشیم. فرمود: مبادا مخالفت را با اختلاف خلط کنید. مبادا کینه و عداوت یکدیگر را در دل داشته باشید. فرمود: کینه و اختلاف، تیغی است در دست شما. این بیان پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله است که فرمود: کینه و اختلاف و بغضا، موجب می‌شود که دینی باقی نماند. اگر دو نفر با هم کینه داشته باشند و علیه هم حرف بزنند و علیه هم کینه بورزند، هر روز تیغ در دستشان است و هر روز علف دین را تیغ می‌کند و چیزی از دین باقی نمی‌ماند.

ایشان افزودند: از این‌روست که بیان می‌شود، تهذیب نفس، جان کندن می‌خواهد. انسان باید هر لحظه مواظب باشد که چه بر ذهنش می‌گذرد و چه از زبانش می‌گذرد و چه از قلمش می‌گذرد، تا فرشته بشویم. چرا ما فرشته نباشیم؟ اگر فرمود: ﴿الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكه﴾ چرا بالاتر از فرشته نباشیم. راه که باز است. ﴿الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا﴾ نگفتند: معصومین؛ معصومین که اساتید ملائکه هستند. ﴿الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكه ان لاتخافوا و لاتحزنوا﴾؛ چرا فرشته بر ما نازل نشود؟ اگر تیغ در دست ما نباشد، اگر اهل نصیحت باشیم، نه بغضاء، اگر اهل خودخواهی نباشیم و اهل دوست‌خواهی باشیم، فرشته نازل می‌شود. پس این بیان نورانی حضرت است که مبادا خدای ناکرده در دانشگاه، در حوزه، در ملت، در دولت، در مملکت، بغضاء رخنه کند. همه ما موظف هستیم، یکدیگر را نصیحت کنیم، دولت و ملت را نصیحت کنیم و نصیحت دیگران را در حق خود بپذیریم.

حضرت آیت‌الله جوادی آملی بیان کردند: آن نقدهای تند نصیحت است؟! در عربی، «النصيحة» آن سوزن خیاطی را می‌گویند و خیاط را نیز «منصحة» می‌گویند. ناصح لباس دوخته‌ای که انسان می‌دوزد و خدمت صاحب لباس می‌دهد، می‌شود نصاح. لباس دوختن و به پیکر دیگران دادن، دیگران را آبرو دادن می‌شود، آن نقدهای تند که نصیحت نیست.

این مرجع تقلید اضافه کردند: اگر در حوزه و دانشگاه این آرای مختلف پیدا شد، اگر این آرا اختلاف بود نه مخالفت، معلوم شد خلفه است و یکدیگر را تکمیل می‌کنند. اگر مخالفت بود، حداقل یکی غیردینی است؛ چراکه قرآن کریم می‌فرماید: ﴿لو كان من عند غيرالله لوجدوا فيه اختلافاً كثيراً﴾ فرمود: [اگر] تمام آیات و احکام الهی را شما بررسی کنید، می‌بینید هیچ اختلافی با هم ندارند؛ چون اگر غیرالهی بود، حتماً اختلاف داشت. پس معلوم می‌شود، اگر آراء و نظرات و سنت و روشی و منشی با هم مخالفت داشتند، یقیناً یکی غیرالهی است. اگر الهی بود، هماهنگ بود. اگر الهی بود، هرگز بغضاء و کینه نبود و بدگویی نسبت به هم نبود.

ایشان ادامه دادند: بنابراین ما هستیم و ایام کرامت؛ ایام کرامت برای همه ما دائمی است؛ اما ما شیعه‌ها که در حوزه هستیم، با دیگران باید فرق داشته باشیم. همه ما اولیایی داریم، این چهارده معصوم و سرپرستانی داریم که همین چهارده معصوم هستند. ما که آمدیم فرزندان این‌ها شدیم، با دیگران باید فرق کنیم. همان‌طور که قرآن کریم همه اینها را حساب‌شده بررسی کرده است، بیان نورانی از حضرت امیر علیه‌السلام است. همان بیان متخذ از قرآن کریم است. قرآن کریم حکیمانه این مطلب را در مورد اهل‌بیت علیهم‌السلام مشخص کرده است. همه ما تابع اهل‌بیت علیهم‌السلام هستیم. ما که این جامه را در بر کردیم، چگونه تابع اهل‌بیت علیهم‌السلام هستیم؟! در بیان امیرالمومنین علیه‌السلام است که مردم از سه راه خدا را عبادت می‌کنند؛ عده‌ای «شوقاً الی‌الجنة»، عده‌ای «خوفاً الی‌النار» عبادت می‌کنند؛ اما اولیای خالص «حباً» عبادت می‌کنند.

معظم‌له بیان کردند: در مورد اهل‌بیت علیهم‌السلام هم همین‌طور است؛ بعضی‌ها «شوقا الی‌الجنه» شیعه و تابع اهل‌بیت علیهم‌السلام هستند، برخی «خوفاً الی‌النار»؛ اینها دو گروه عادی هستند؛ اما حوزه چطور باید تابع اهل‌بیت علیهم‌السلام باشد؟ قرآن می‌فرماید: شما پیرو اهل‌بیت علیهم‌السلام باشید نه شوقاً الی‌الجنة، نفرمود پیرو اهل‌بیت علیهم‌السلام باشید که جهنم نروید. پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله فرمود: «لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة فى‌القربى» «حباً» تابع اینها باشید، این فی‌القربی متعلق به مودت نیست، عده‌ای دوستدار اهل‌بیت علیهم‌السلام هستند؛ اما این کافی نیست.

ایشان افزودند: اگر در ﴿الا المودة فى‌القربى﴾ این فی‌القربی جار و مجرور بود، برای مودت، همان دوستی معمولی است؛ اما «فی‌القربی» متعلق به مودت نیست؛ این «فی‌القربی» المستقرة است؛ ﴿ما اسئلكم عليه اجرا الا المودة المستقرة الكائنة الكاملة فى‌القربى﴾، این می‌شود ولایت و این می‌شود ظرف مستقر، نه ظرف لغو؛ ظرف لغو یک دوستی زودگذر است؛ مودت مستقره این است که در سراء و ضراء، باید علی و اولاد علی علیهم‌السلام را دوست داشته باشیم. در خوشی و مصیبت باید دوستدارشان باشیم.

این مرجع تقلید گفتند: ما باید همان‌گونه که خدا را عبادت می‌کنیم، همان‌طور باید علی و اولادش علیهم‌السلام را دوست داشته باشیم. وجود مبارک امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌فرماید: من که «شوقاً» عبادت نمی‌کنم، من که «خوفاً» عبادت نمی‌کنم، من «حباً» عبادت می‌کنم. خدا هم فرمود: آن‌چیزی که از شما می‌خواهم، مودت در این‌هاست؛ یعنی ولایت و حباً لله این می‌شود کرامت! چرا ما کریم نشویم؟

ایشان در پایان، ضمن طلب رحمت برای مراجع ماضی که رحلت کردند و همچنین شهدای نظام، ایام سالگرد امام راحل رضوان‌الله‌علیه را گرامی داشته و برای آن امام بزرگوار، غفران و عنایت الهی را مسألت کردند.

عطر یار

مشرق زیبا

حجت‌الاسلام کارگر

قَلَم‌ها در کف و دل‌ها به سودایت
فدایِ غربتِ پنهان و پیدایت
چه بُغض پر طَنینی در غم جان‌ها
که سوز و درد ما دارد تمنایت
وَ ما از روزهای بی‌تو... تنهاتر...
که بر جان می‌رسد آن هُرم نجوایت
سَحَرها، آیه‌های عاشقی سر زد...
به شوق دیدنِ خورشیدِ سیمایت
تمام عشق، تفسیرِ سلام تو....
بیا با آن ... نگاه پر تسلّایت !
سراغِ زندگی را از تو می‌گیرم...
تویی زیباترین تصویرِ یک غایت...
در این انبوهِ تنهایی دوران‌ها
تمام عشق ما افتاده... بر پایت
سراپا اشتیاق و خواهشِ دل‌ها ....
پر از دردی است از هجر درازایت
وَ می‌آیی تو از یک مشرق زیبا...
چه رویایی است با اشکی، تماشایت

حجت‌الاسلام والمسلمین عباسی

جامعة‌المصطفی، پاسخ‌گوی اشتیاق جهانی به فراگیری علوم دینی است

حجت الاسلام والمسلمین عباسی، رئیس جامعة‌المصطفی در دیدار هیئتی از علمای اندونزی، به معرفی جامعة‌المصطفی، رشته‌ها و ویژگی‌های این مرکز علمی بین‌المللی پرداخت و خاطرنشان کرد: جامعة‌المصطفی بخش بین‌الملل حوزه علمیه قم به‌شمار می‌آید که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به‌منظور پاسخ‌گویی به اشتیاق فراگیران علوم دینی از سراسر جهان برای تحصیل در حوزه علمیه شکل گرفت و امروز بیش از ۱۶۰ رشته را در عرصه علوم اسلامی، علوم انسانی و زبان و فرهنگ‌شناسی ارائه می‌نماید.

به گزارش خبرگزاری حوزه، وی با اشاره به تنوع کم‌نظیر ملیتی دانش‌پژوهان جامعة‌المصطفی، یادآور شد: هم‌اکنون، نزدیک به ۱۳۵ ملیت در جامعة‌المصطفی مشغول تحصیل هستند که حدود چهل درصد آنان را بانوان تشکیل می‌دهند. نکته جالب توجه، تحصیل پیروان دیگر مذاهب اسلامی و ادیان دیگر، در واحدهای جامعة‌المصطفی در داخل و خارج کشور است که موجب تمایز این مجموعه، از دیگر مراکز علمی و آموزشی دینی در جهان اسلام می‌گردد.

حجت‌الاسلام والمسلمین عباسی جامعة‌المصطفی را، تجربه جدیدی از ترکیب سنت‌های ارزشمند حوزوی با شیوه‌های جدید آموزشی خواند و گفت: با توجه به گسترش نیازهای جامعه امروز، نمی‌توان بدون حرکت به سمت تخصصی شدن علوم، به این نیازها پاسخ داد. جامعة‌المصطفی هم دارنده عمق علمی و ویژگی‌های اخلاقی حوزه علمیه است و هم، از تخصص‌ها و قالب‌های جدید دانشگاهی بهره می‌برد.

رئیس جامعة‌المصطفی، با اشاره به جایگاه ویژه جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی در جهان اسلام، زمینه همکاری‌های علمی دو کشور را بسیار مناسب دانست و ابراز کرد: دشمنان اسلام تلاش زیادی می‌نمایند، کشورهای مسلمان را از هم دور نگاه دارند و آتش فتنه، نزاع و دشمنی را میان مسلمانان روشن نمایند. وحدت ملت‌های مسلمان و ارتباط شخصیت‌های علمی، استادان و اندیشمندان و همکاری بیشتر آنها می‌تواند، این توطئه بزرگ را خنثی نماید.

حجت‌الاسلام والمسلمین عباسی، با اشاره به پیشرفت‌های چشم‌گیر جمهوری اسلامی ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، اظهار کرد: به‌برکت انقلاب اسلامی، پیشرفت‌های چشم‌گیری در عرصه‌های گوناگون علمی کشور پدید آمد و ایران از کشوری فاقد جایگاه در تولید علم جهان، براساس آمار مراکز علم‌سنجی جهان، امروز به جایگاه برجسته‌ای در زمینه تولید علم دست یافته است و در برخی علوم و فناوری‌های پیشرفته مانند: هوافضا، نانوتکنولوژی، سلول‌های بنیادی، دانش صلح‌آمیز هسته‌ای و... رتبه‌های نخست جهانی را در اختیار دارد.

رئیس جامعة‌المصطفی، در پایان، خاطرنشان کرد: معتقدیم این ظرفیت‌ها به همه ملت‌های مسلمان تعلق داشته، در خدمت جهان اسلام قرار دارد و با هم‌افزایی با ظرفیت دیگر کشورهای مسلمان، می‌توان گام بزرگی به سوی تحقق تمدن نوین اسلامی برداشت.

گفتنی است، علمای اندونزیایی نیز در این دیدار، بر اهمیت افزایش همکاری‌های علمی میان جامعة‌المصطفی و مراکز علمی اندونزی، به‌منظور تقویت ارتباطات علمی دو کشور تأکید کردند.